

Nákladák

Petra Černocká

Měl v ramenou, víc než se zdá
a v očích místa vzdálená,
jak noční stín svůj trajler hnal,
na plný plyn, stále dál a dál.

Znal míle dní a týdny mil,
stokrát s dálkou zápasil,
stokrát měl smrt blíž než cíl
a přesto jel, znovu vítězil.

Měl v rukou cit a pevný stisk,
musel mít ten svůj denní risk.
Měl, prostě, rád jako nebe pták
svůj řvoucí dům, šedý nákladák.

Uměl se smát i vítr zmást,
z očí žár a úsvit krást,
chtěl se hnát a být jen tím,
čím chlap je rád,
když je pánem svým.

Snad řek mi víc, než dnes já vám,
když vez mě tmou až bůhví kam
a možná vím, proč létá pták,
proč muži řídí nákladák.

Umím se smát i vítr zmást,
ze rtů dalek úsvit krást,
věčně žít své týdny mil
/: a v rukou mít láskou svou i cíl :/